

Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1857.

Erste Abtheilung.

II. Stück.

Ausgegeben und versendet am 12. März 1858.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

d l a

Okręgu Administracyjnego Krakowskiego

Rok 1857.

Oddział pierwszy.

Zeszyt II.

Wydany i rozesłany dnia 12. Marca 1858.

6.

Staatsvertrag zwischen Oesterreich, Frankreich, Großbritannien,
Preußen, Rußland, Sardinien und der ottomanischen Pforte
vom 19. Juni 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 6, ausgegeben am 27. Jänner 1858),

betreffend die Gränze zwischen Rußland und der Türkei in Bessarabien, das Donau-Delta und
die Schlangen-Insel.

(Geschlossen zu Paris den 19. Juni 1857. Von Seiner Majestät ratificirt unterm 14. Juli 1857. In den bezüglichen
Ratificationen ausgewechselt zu Paris den 31. December 1857).

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dal-
matiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et
Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Craco-
viae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae,
Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae;
Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Co-
mes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium
facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque Serenissimorum Potentissimorumque
Principum, Francorum Imperatoris, Magnae Britanniae Hiberniaeque Reginae,
Borussiae Regis, omnium Russiarum Imperatoris, Sardiniae Regis atque Magni
Osmanorum Sultani Plenipotentiaris eo fine, ut quae protocollo de dato 6 Ja-
nuarii anni currentis quoad fines Russiam inter atque Turciam in Bessarabia
nec non quoad insulam serpentium atque Delta Danubii constituta fuerant, exe-
cutioni mandarentur, tractatus die 19 Junii anni currentis Lutetiae Parisiorum
initus et signatus fuit tenoris ad verbum sequentis:

Urtext.**Uebersetzung.**

Leurs Majestés l'Empereur d'Autri- che, l'Empereur des Français, la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande, le Roi de Prusse, l'Empereur	Ihre Majestäten der Kaiser von Oe- sterreich, der Kaiser der Franzosen, die Kö- nigin des vereinigten Königreiches von Groß- britannien und Irland, der König von Preu-
--	--

6.

Traktat Rządowy między Austryją, Francją, Wielką Brytanią, Prusami, Rossyją, Sardynią i Portą Otomańską z d. 19. Czerwca 1857,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 6, wydana dnia 27. Stycznia 1858),

tyczący się granicy między Rossyją i Turcją w Bezarabii, Delty-Dunaju i Wysp Węzowych.

(Zawarty w Paryżu dnia 19. Czerwca 1857. Ratyfikowany przez Jego Mość Najjaśniejszego Pana dnia 14. Lipca 1857. Wymieniony w dotyczących ratyfikacjach w Paryżu dnia 31. Grudnia 1857).

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator; Hungariae, Bohemiae, Lombardiae et Venetiarum, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae Rex; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque Serenissimorum Potentissimorumque Principum, Francorum Imperatoris, Magnae Britanniae Hiberniaeque Reginae, Borussiae Regis, omnium Russiarum Imperatoris, Sardiniae Regis atque Magni Osmanorum Sultani Plenipotentiaris eo fine, ut quae protocollo de dato 6 Januarii anni currentis quoad fines Russiam inter atque Turciam in Bessarabia nec non quoad insulam serpentium atque Delta Danubii constituta fuerant, executioni mandarentur, tractatus die 19 Junii anni currentis Lutetiae Parisiorum initus et signatus fuit tenoris ad verbum sequentis:

Przekład.

Ich Mość Cesarz Austryjacki, Cesarz Francuzów, Królowa połączonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi, Król Pruski, Cesarz Rossyjski, Król Sardyński i Cesarz Turecki zważywszy, że komisya ku uregulowaniu granicy mając sobie poleconém przeprowadzenie artykułu 20 traktatu Paryzkiego z dnia 30.

de toutes les Russies, le Roi de Sardaigne et l'Empereur des Ottomans, considérant que la Commission de délimitation, chargée de l'exécution de l'Article 20 du Traité de Paris du 30 Mars 1856, a terminé ses travaux, et voulant se conformer aux dispositions du protocole du 6 Janvier dernier, en consacrant dans un traité les modifications apportées, d'un commun accord, à cet Article, ainsi que les résolutions prises au sujet de l'île des Serpents et du Delta du Danube, et consignées dans le même protocole, ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,

Mr. Joseph Alexandre Baron de Hübnér, Grand Croix des ordres Impériaux de Leopold et de la Couronne de fer etc. etc. etc., Son Conseiller intime actuel et Son Ambassadeur près Sa Majesté l'Empereur des Français;

Sa Majesté l'Empereur des Français,

Mr. Alexandre Comte Colonna Walewski, Sénateur de l'Empire, Grand Croix de l'ordre Impérial de la légion d'honneur etc. etc. etc., Son Ministre et Secrétaire d'Etat au département des affaires étrangères;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande Bretagne et d'Irlande,

Le très-honorable Henri Richard Charles Comte Cowley, Pair du Royaume-Uni, Membre du Conseil privé de

ßen, der Kaiser aller Ruessen, der König von Sardinien und der Kaiser der Ottomanen haben in Erwägung, daß die mit der Ausführung des Artikels 20 des Pariser Vertrags vom 30. März 1856 betraute Gränzregulirungs-Commission ihre Arbeiten beendiget hat, und in der Absicht, den Bestimmungen des Protokolles vom 6. Jänner l. J. gemäß, die durch gemeinsames Uebereinkommen an diesem Artikel vorgenommenen Abänderungen, sowie die in Betreff der Schlangen-Insel und des Donau-Deltas getroffenen und in demselben Protokolle enthaltenen Bestimmungen durch einen Vertrag zu sanctioniren, zu diesem Behufe zu ihrem Bevollmächtigten ernannt, und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich:

Allerhöchst Ihren wirklichen geheimen Rath und außerordentlichen Botschafter bei Sr. Majestät dem Kaiser der Franzosen, Joseph Alexander Freiherrn v. Hübnér, Großkreuz des Leopold-Ordens, Ritter der eisernen Krone I. Classe u. u.;

Seine Majestät der Kaiser der Franzosen:

Allerhöchst Ihren Minister-Staatssecretär der auswärtigen Angelegenheiten Alexander Grafen Colonna Walewski, Sénator des Reiches, Großkreuz der französischen Ehrenlegion u. u.;

Ihre Majestät die Königin des vereinigten Königreiches von Großbritannien und Irland:

den sehr ehrenwerthen Heinrich Richard Carl Grafen Cowley, Pair des vereinigten Reiches, Mitglied des geheimen Rathes

Marca 1856 prace swe ukończyła, pragnąc oraz, zgodnie z postanowieniami protokołu z dnia 6. Stycznia r. b., usankcjonować zmiany, przedsięwzięte w tymże artykule za spólną umową, jako też zawarte w tymże protokole postanowienia względem Wysp Węzowych i Delt Dunaju, mianowali tym celem Swymi pełnomocnikami, a to:

Jego Mość Cesarz Austryjaki:

P. Józefa Aleksandra barona *Hübner*, Kawalera Wielkiego Krzyża orderu Leopolda, Kawalera orderu korony żelaznej I. klasy i t. d. i t. d. Swego rzeczywistego tajnego Radcę i Ambasadora u Jego Mości Cesarza Francuzów;

Jego Mość Cesarz Francuzów:

P. Aleksandra hrabię Kolonna *Walewskiego*, Senatora Cesarstwa, Kawalera Wielkiego Krzyża Cesarskiego orderu legii honorowej i t. d. i t. d. Swego Ministra i Sekretarza Stanu w wydziale Spraw zagranicznych:

Jej Mość Królowa połączonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandyi:

wielce czcigodnego Henryka Ryszarda Karola *Cowley*, Para połączonego Królestwa, Członka tajnej rady Jej Mości Brytańskiej, Kawalera Wielkiego Krzyża wielce czcigodnego orderu Łaziebnego, nadzwyczajnego Ambasadora i Pełnomocnika

Sa Majesté Britannique, Chevalier Grand Croix du très honorable Ordre du Bain, Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire de Sa Majesté près Sa Majesté l'Empereur des Français:

Sa Majesté le Roi de Prusse,

Mr. Maximilien Frédéric Charles François Comte de Hatzfeldt-Wildenbourg-Schönstein, Chevalier de l'ordre Royale de l'Aigle Rouge de première classe, avec feuilles de chêne etc. etc. etc., Son Conseiller privé actuel et Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

Sa Majesté l'Empereur des toutes les Russies,

le Comte Paul Kisséleff, Chevalier des ordres de Russie décoré du double portrait en brillants des Empereurs Nicolas et Alexandre II etc. etc. etc., Son Aide de camp Général, Général d'Infanterie, Membre du Conseil de l'Empire Son Ambassadeur extraordinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

Sa Majesté le Roi de Sardaigne,

Mr. Salvator Marquis de Villamarina Grand Croix de Son ordre Royal des St. Maurice et Lazare, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

et Sa Majesté l'Empereur des Ottomans,

Mehemmed Djémil Bey, décoré de l'ordre Impérial de Medjidié de première classe, Son Ambassadeur extraor-

Ihrer Majestät, Großkreuz des sehr ehrenwerthen Bath-Ordens, außerordentlichen und bevollmächtigten Botschafter Ihrer Majestät bei Sr. Majestät dem Kaiser der Franzosen.

Seine Majestät der König von Preußen:

Allerhöchst Ihren geheimen Rath und außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Sr. Majestät dem Kaiser der Franzosen, Mag Friedrich Carl Franz Grafen v. Hatzfeldt-Wildenburg-Schönstein, Ritter des königlich-preussischen rothen Adler-Ordens I. Classe mit Eichenlaub u. u.

Seine Majestät der Kaiser aller Ruessen:

Allerhöchst Ihren General-Adjutanten, General der Infanterie, Mitglied des Reichsrathes, außerordentlichen und bevollmächtigten Botschafter bei Sr. Majestät dem Kaiser der Franzosen, Grafen Paul Kisseleff, Ritter der Orden von Rußland, Inhaber des doppelten Bildnisses in Brillanten der Kaiser Nicolaus und Alexander II. u. u.

Seine Majestät der König von Sardinien:

Allerhöchst Ihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister bei Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen Salvator Marquis de Villamarina, Großkreuz des Ordens der heil. Mauritius und Lazarus u. u.

und Seine Majestät der Kaiser der Ottomanen:

Allerhöchst Ihren bevollmächtigten Botschafter bei Seiner Majestät dem Kaiser der Franzosen, Mehmed Djémil Bey, Inha-

Jej Mości u Jego Mości Cesarza Francuzów;

Jego Mość Król Pruski:

P. Maksymilijana Fryderyka Karola Franciszka hrabię *Hatzfeld-Wildenburg-Schönstein*, Kawalera Królewskiego orderu Orła Czerwonego klasy pierwszej z liściem dębowym i t. d. i t. d. Swego tajnego Radcę rzeczywistego tudzież nadzwyczajnego Posła i umocowanego Ministra u Jego Mości Cesarza Francuzów;

Jego Mość Cesarz Wszech Rosyj:

hrabię Pawła *Kisselewa*, Kawalera orderów Rosyjskich, ozdobionego podwójnym portretem w brylantach Cesarzów Mikołaja i Aleksandra II i t. d. i t. d. Swego Generał-Adjutanta, Generała piechoty, Członka rady Cesarstwa, Swego nadzwyczajnego Ambasadora i Pełnomocnika u Jego Mości Cesarza Francuzów;

Jego Mość Król Sardyński:

P. Salvatora Markiza de *Villamarina*, Kawalera Wielkiego Krzyża Swego Królewskiego orderu Sw. Maurycego i Łazarza, Swego nadzwyczajnego Posła i umocowanego Ministra u Jego Mości Cesarza Francuzów;

a Jego Mość Cesarz Ottomanów:

Mehemmeda *Djémil Bey*, zaszczyconego Cesarskim orderem Medjidié klasy pierwszej, Swego nadzwyczajnego Ambasadora i Pełnomocnika u Jego Mości Cesarza Francuzów;

dinaire et plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur des Français;

lesquelles après s'être communiqué leurs plein-pouvoirs respectifs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Art. I.

Le tracé de la frontière de la Russie et de la Turquie en Bessarabie, est et demeure déterminé conformément à la carte topographique dressée par les Commissaires délimitateurs à Kichénew le 30 Mars 1857, laquelle carte est annexée au présent traité après avoir été paraphée.

Art. II.

Les Puissances contractantes conviennent que les Iles comprises entre les différens bras du Danube à son embouchure et formant le Delta de ce fleuve, ainsi que l'indique le plan joint au protocole du 6 Janvier 1857 au lieu d'être annexées à la Principauté de Moldavie, comme le stipulait implicitement l'Art. 21 du Traité de Paris, seront replacées sous la Souveraineté immédiate de la Sublime Porte dont elles ont relevé anciennement.

Art. III.

Le traité du 30 Mars 1856 ayant comme les traités conclus antérieurement entre la Russie et la Turquie, gardé le silence sur l'Île de Serpents, et les hautes parties contractantes ayant reconnu qu'il convenait de considérer cette île comme une dépendance du Delta du Danube, sa destination reste fixée suivant

ber des kaiserlichen Medjidie-Ordens erster Classe u. u.,

welche, nachdem dieselben sich ihre Vollmachten wechselseitig mitgetheilt und in gehöriger Form befunden haben, über folgende Artikel übereingekommen sind:

Art. I.

Der Gränzzug zwischen Rußland und der Türkei in Bessarabien ist und bleibt in Gemäßheit der von den Gränzregulirungs-Commissären zu Kischenew unterm 30. März 1857 angefertigten topographischen Karte festgestellt, welche Karte dem gegenwärtigen Vertrage, nach vorgenommener Paraphirung derselben, angeschlossen ist.

Art. II.

Die vertragschließenden Mächte bestimmen, daß die zwischen den verschiedenen Armen der Donau an ihrer Mündung gelegenen und das Delta dieses Stromes bildenden Inseln, in Gemäßheit der dem Protokolle vom 6. Jänner 1857 beigegebenen Karte, anstatt, wie es der Artikel 21 des Pariser Vertrages implicite festsetzte, mit dem Fürstenthume der Moldau verbunden zu werden, wieder unter die unmittelbare Souveränität der hohen Pforte, welcher sie ehedem angehörten, zurückzukehren haben.

Art. III.

Da der Vertrag vom 30. März 1856, sowie die früher zwischen Rußland und der Türkei geschlossenen Verträge, die Schlangen-Insel mit Stillschweigen übergangen haben, und nachdem die hohen vertragschließenden Theile erkannt haben, daß gedachte Insel als eine Dependenz des Donau-Deltas anzusehen sei, so bleibt ihre Zugehörig-

którzy po wzajemném zakomunikowaniu swych pełnomocnictw, znalezionych w należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

A r t. I.

Kres graniczny między Rosyją i Turcyją w Bezarabii ustanawia się na podstawie mapy topograficznej, skreślonej przez komisarzy regulujących granicę w Kiszniewie dnia 30. Marca 1857, która to mapa dołączoną zostaje do niniejszego traktatu po przedsięwziętym parafowaniu téjże.

A r t. II.

Mocarstwa kontraktujące zgadzają się na to, ażeby wyspy, położone między rozmaitemi ramionami Dunaju przy ujściu téj rzeki i tworzące Deltę téjże, jak to oznacza plan załączony do protokołu z dnia 6. Stycznia 1857, zamiast być przyłączonemi do Księstwa Multan, jakto *implicite* stanowił artykuł 21 traktatu Paryżkiego, wróciły znów pod bezpośrednie zwierzchnictwo Wysokiej Porty, do której przedtém należały.

A r t. III.

Ponieważ traktat z dnia 30. Marca 1856, jako téż traktaty zawarte przedtém między Rosyją i Turcyją, pomijały Wyspy Wężowe w milczeniu a zaś Wysokie Strony kontraktujące uznały, że pomienione wyspy uważane być winny za należące do Deltę Dunaju, przeto przynależność ich zostaje uregulowaną stósownie do postanowień poprzedniego artykułu.

les dispositions de l'article précédent.

Art. IV.

Dans l'intérêt général du commerce maritime, la Sublime Porte s'engage à entretenir sur l'île des Serpents un phare destiné à assurer la navigation des bâtimens se rendant dans le Danube, et au port d'Odessa; la Commission riveraine instituée, par l'Art. 17 du traité du 30 Mars 1856, dans le but d'assurer la navigabilité des embouchures du fleuve et des parties de la mer y avoisinantes, veillera à la régularité du service de ce phare.

Art. 5.

Le présent traité sera ratifié et les ratifications en seront échangées dans le délai de quatre semaines ou plus tôt si faire se peut.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs l'ont signé et y ont apposé le sceau de leurs armes.

Fait à Paris le 19 Juin de l'an de grâce 1857.

(LS) Hübner.
 (LS) Walewski.
 (LS) Cowley.
 (LS) CH. Hatzfeld.
 (LS) C. Kisséleff.
 (LS) De Villamarino.
 (LS) Mehemmed Djémil.

keit in Gemäßheit der Bestimmungen des vorhergehenden Artikels geregelt.

Art. IV.

Im allgemeinen Interesse des Seehandels verpflichtet sich die hohe Pforte, auf der Schlangen = Insel einen Leuchthurm zu dem Ende zu errichten, um die Schifffahrt der nach der Donau und nach dem Hafen von Odessa bestimmten Fahrtenge zu sichern. Die durch Art. 17 des Vertrages vom 30. März 1856 eingesetzte Ufercommission, welche den Zweck hat, die Schiffbarkeit der Flussmündungen und der angränzenden Theile des Meeres zu sichern, wird die Regelmäßigkeit des Dienstes an gedachtem Leuchthurme überwachen.

Art. V.

Der gegenwärtige Vertrag wird ratifizirt und die Ratifikationen werden zu Paris binnen vier Wochen oder — wenn möglich — früher ausgewechselt werden.

Urkund dessen haben die respectiven Bevollmächtigten denselben unterzeichnet und mit ihrem Wapensiegel versehen.

So geschehen zu Paris den 19. Juni des Jahres der Gnade 1857.

(LS) Hübner.
 (LS) Walewski.
 (LS) Cowley.
 (LS) Hatzfeldt.
 (LS) C. Kisseleff.
 (LS) de Villamarina.
 (LS) Mehemmed Djémil.

A r t. IV.

W powszechnym interesie handlu morskiego obowiązuje się Wysoka Porta do utrzymania na Wyspie Węzowej latarni morskiej celem zabezpieczenia żeglugi statków, udających się do Dunaju lub do portu Odesy. Komisya nadbrzeżna, ustanowiona artykułem 17 traktatu z dnia 30. Marca 1856, w celu zabezpieczenia żeglugi u ujść rzeki i przyległych części morza, czuwać będzie nad regularnością służby pomienionej latarni morskiej.

A r t. V.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany, a ratyfikacje wymienione będą w Paryżu przed upływem czterech tygodni lub, jeżeli będzie możność, wcześniej.

W dowód tego podpisali go dotyczący pełnomocnicy i położyli nań pieczęć swych herbów.

Działo się w Paryżu dnia 19. Czerwca roku zbawienia 1857.

(LS) Hübner.

(LS) Walewski.

(LS) Cowley.

(LS) Hatzfeld.

(LS) hr. Kisselew.

(LS) de Villamarina.

(LS) Mehemmed Djémil.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes Ratihabitionis-Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe Nostra principe Vienna die 14 mensis Julii anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo, Regnorum Nostrorum nono.

Franciscus Josephus.

Comes a Buol-Schauenstein.

Ad mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis proprium:

Otto Liber Baro de Meysenbug m. p.

7.

Erlaß des Finanzministeriums vom 15. December 1857,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 7, ausgegeben am 27. Jänner 1858),

über die Errichtung eines Nebenzollamtes II. Classe am Eingange in das Scoglietto-Thal nächst Fiume.

An Stelle des Ansagepostens am Eingange in das Scoglietto-Thal bei Fiume ist ein Nebenzollamt II. Classe, mit der ausnahmsweisen Ermächtigung zum Begleitcheinverfahren für den innern Verkehr über die Zolllinie bezüglich der auf dem Landwege durch das Freihafengebiet zur Wiedereinfuhr in das Zollgebiet bestimmten Fabrikzeugnisse der Bewohner jenes Thales, eingeräumt worden.

Die Wirksamkeit dieses Amtes hat am 15. December 1857 begonnen.

Freiherr von **Bruck** m. p.

Nos visis et perpensis tractatus hujus articulis, illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur, fideliter executioni mandatuos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes Ratihabitionis-Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo-Regio appenso firmari jussimus.

Dabantur in urbe Nostra principe Vienna die 14 mensis Julii anno Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo, Regnorum Nostrorum nono.

Franciscus Josephus

Comes a **Buol-Schauenstein.**

Ad mandatum Sacr. Caes. ac Reg. Apostolicae Majestatis
proprium:

Otto Liber Baro de Meysenbug m. p.

7.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 15. Grudnia 1857.

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 7, wydana dnia 27. Stycznia 1858),

o zaprowadzeniu ubocznego urzędu cłowego II. klasy a wejściu do doliny Skoglietto w pobliżu Rjeki.

W miejscu opowiednego posterunku do doliny Skoglietto pod Rjeką zaprowadzony zostaje uboczny urząd cłowy II. klasy z wyjątkowém umocowaniem do postępowania z kartą konwojową, dla wewnętrznego obrotu przez linię cłową względem fabrycznych wyrobów mieszkańców onęj doliny, przeznaczonych do powrotnego przywozu w terytorjum cłowe gościńcem przez obręb wolno-portowy.

Działalność tego urzędu rozpoczęła się 15. Grudnia 1857.

Baron **Bruck** m. p.

8.

Verordnung des Handelsministeriums im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern, dem Finanzministerium und der obersten Polizeibehörde vom 6. Jänner 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 8, ausgegeben am 27. Jänner 1858),

giltig für alle Kronländer, mit Ausnahme der Militärgränze,

in Betreff der Bestreitung der Commissionskosten bei Dampfkesselproben.

Im Einvernehmen mit dem Ministerium des Innern, dem Finanzministerium und der obersten Polizeibehörde wird festgesetzt, daß die allfällig erlaufenden Commissionskosten anlässlich der nach §. 19 der Ministerialverordnung vom 11. Februar 1854 (XVIII Stück, Nr. 48 des Reichs-Gesetz-Blattes *) vorgeschriebenen Dampfkesselproben von den betreffenden Parteien zu tragen seien.

Ritter von **Toggenburg** m. p.

9.

Erlaß des Finanzministeriums vom 9. Jänner 1858,

giltig für Dalmatien,

über die Ermächtigung der Finanzbezirks-Directionen in Dalmatien zur Gestattung des zollfreien Bezuges von gebrauchten Hausgeräthen und Einrichtungstücken für öffentliche Beamte.

Siehe Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 9, ausgegeben am 27. Jänner 1858.

10.

Verordnung des Ministers des Innern und der Justiz, und des Chefs der obersten Polizeibehörde vom 13. Jänner 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 10, ausgegeben am 27. Jänner 1858),

über die Frage, ob auf die im Auslande gedruckten Preßzeugnisse inländischer Verleger der §. 4 der Preßordnung Anwendung finde.

Aus Anlaß einer vorgekommenen Anfrage finden die Minister des Innern und der Justiz und der Chef der obersten Polizeibehörde zu erklären, daß von Inländern zwar verlegte, aber im Auslande gedruckte Preßzeugnisse der Bestimmung des §. 4 der Preßordnung, in Betreff der Abgabe von Pflichtexemplaren, nicht unterliegen.

Freiherr von **Bach** m. p. Graf **Nadasdy** m. p. Freiherr von **Kempen** m. p.

*) Landes-Regierungs-Blatt für das Kronland Galizien und Lodomerien, Jahrgang 1854, Erste Abtheilung, XIII Stück, Nr. 55, Seite 172.

8.

Rozporządzenie Ministerstwa Handlu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Władzą Policyjną z dnia 6. Stycznia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 8, wydana dnia 27. Stycznia 1858),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza Wojskowego,

względem opędzenia kosztów komisji przy próbach kotłów parowych.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Skarbu i Najwyższą Władzą policyjną ustanawia się, ażeby koszta komisyjne, jakieby zajęć mogły z powodu prób kotłów parowych, przepisanych wedle §. 19 Rozporządzenia Ministeryjalnego z dnia 11. Lutego 1854 (Część XVIII., Nr. 48 Dziennika Praw Państwa*) poniesione były przez strony interesowane.

Kawaler de **Toggenburg** m. p.

9.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 9. Stycznia 1858,

obowiązujące w Dalmacyi,

o umocowaniu finansowych dyrekcji skarbowych w Dalmacyi do przyzwolenia na wolne od cła sprowadzenie używanych sprzętów domowych i mebli na rzecz urzędników publicznych.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 9, wydana dnia 27. Stycznia 1858.

10.

Rozrządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, tudzież Szefa Najwyższej Władzy Policyjnej z dnia 13. Stycznia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 10, wydana dnia 27. Stycznia 1858),

co do pytania, czy do drukowanych za granicą produktów prasy nakładców krajowych §. 4 ustawy o druku ma zastosowanie.

Z powodu przedłożonego zapytania, oświadczają Ministrowie Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości, tudzież Szef Najwyższej Władzy policyjnej, że drukowane za granicą produkta prasy nakładu krajowców nie podlegają postanowieniu §. 4 ustawy o druku względem oddawania egzemplarzy obowiązkowych.

Baron **Bach** m. p. Hrabia **Nádasdy** m. p. Baron **Kempen** m. p.

*) Dziennik Rządowy dla Kraju koronnego Galicyi i Lodomerji, Rok 1854, Oddział piérwszy, Zeszyt XIII, Nr. 55. stron. 172.

11.

Circularverordnung des Armees-Ober-Commando vom 20. Jänner 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 11, ausgegeben am 27. Jänner 1858),

über die Krankenaufnahme in die k. k. Militärspitäler.

Nachstehende im Einvernehmen mit den beteiligten Ministerien und Centralstellen entworfene Vorschrift über die Krankenaufnahme in die Militärspitäler, wird hiemit zur Wissenschaft und Darnachachtung mit dem Beifügen verlaublich, daß die darin enthaltenen Bestimmungen mit erstem Februar 1858 ins Leben zu treten haben.

Erzherzog **Wilhelm** m. p.
Feldmarschall-Lieutenant.

V o r s c h r i f t,

betreffend

die Krankenaufnahme in die Militärspitäler.

§. 1.

Die Militärspitäler haben die Widmung zur Verpflegung und ärztlichen Behandlung der dem Armeeverbände angehörigen erkrankten Individuen.

Von den der Armee nicht angehörigen Individuen dürfen in der Regel nur die in den nachfolgenden Paragraphen ausdrücklich Bezeichneten in Erkrankungsfällen in die Militärspitäler aufgenommen werden.

§. 2.

In Bezug auf die Aufnahme Erkrankter in die Militärspitäler walten folgende Verschiedenheiten ob:

1. Die Aufnahme findet entweder unentgeltlich, oder
2. gegen Rücklaß der ganzen ordinären Gebühr, oder endlich
3. gegen eine bestimmte, für die Spitalsverpflegung zu leistende Vergütung, Statt.

§. 3.

Das Recht der unentgeltlichen Aufnahme besitzen:

1. Alle zum Mannschaftsstande der Armee gehörigen Urlauber;
2. die uneinvolirten im Dienste erkrankten Gränzer;
3. die Mannschaft der Reserve;
4. die mit der Reservations-Urkunde theilten Invaliden;

Widmung der
Militär = Spi-
täler.

Art der
Aufnahme.

1. Unentgeltliche Aufnahme.

11.

Okólnik Nadkomendy Wojskowej z dnia 20. Stycznia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 11, wydana dnia 27. Stycznia 1858)

o przyjmowaniu chorych do C. K. Szpitalów wojskowych.

Ułożony w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami i Władzami centralnemi, następujący przepis o przyjmowaniu chorych do szpitalów wojskowych, podaje się do wiadomości i zachowania z tém dołączeniem, iż zawarte w nim postanowienia wchodzą w życie z dniem pierwszym Lutego 1858.

Arcyksiążę **Wilhelm** m. p.,
Feldmarszałek - Porucznik.

P r z e p i s

co do

przyjmowania chorych do szpitalów wojskowych.

§. 1.

Szpitaly wojskowe przeznaczone są do opatrywania i lekarskiego pielęgnowania indywiduów na zdrowiu zapadłych, a do kompleksu armii należących. Przeznaczenie szpitalów wojskowych.

Z indywiduów nie należących do armii nie mogą w zasadzie być przyjętemi w razie zachorowania, do szpitalów wojskowych, tylko te, które w następujących paragrafach wyraźnie są wymienione.

§. 2.

Co do przyjmowania chorych do szpitalów wojskowych zachodzą następujące różnice: Rodzaj przyjęcia.

1. Przyjęcie ma miejsce albo bezpłatnie, albo
2. za złożeniem całej zwyczajnej należitości, albo nakoniec
3. za pewnym wynagrodzeniem, mającém być opłaconém za pielęgnowanie szpitalne.

§. 3.

Prawo do bezpłatnego przyjęcia posiadają:

1. Wszyscy do stanu armii należący urlopnicy;
2. Nie zaciągnięci do stanu w służbie choroba złożeni mieszkańcy Pogranicza;
3. Szeregowcy rezerwy;
4. Inwalidzi obdzieleni dokumentem rezerwacyi;

1) Przyjęcie bezpłatne.

5. die Weiber der Soldaten und aller zum Mannschaftsstande der Armee gehörigen Individuen, in soferne sie nach der ersten Art verheirathet sind und bei ihren Männern leben, sowie die noch in der elterlichen Gewalt und Obforge stehenden Kinder der Lehren;

6. die bei den fortificatorischen Arbeiten nicht contractmäßig durch Werkmeister beigestellten, sondern von der Fortification aufgenommenen Civilarbeiter, welche keinen Anspruch haben in die Civilspitäler des Ortes aufgenommen zu werden;

7. die zu Kriegszeiten ins Hauptquartier kommenden Deserteure einer feindlichen Macht.

§. 4.

2. Aufnahme gegen Gebühr-Rücklaß. Bei der Aufnahme in ein Militärspital haben ihre ganze ordinäre Gebühr, die sie im gesunden Zustande beziehen, zurückzulassen:

1. die in der Dienstleistung und im Löhnungsbezüge befindliche Mannschaft vom Feldwebel und den äquiparirenden Chargen abwärts;

2. die Zöglinge der Militär-Bildungsanstalten;

3. die Invaliden, sie mögen im Invalidenhanse sich befinden, oder außer demselben mit der Patenturkunde leben;

4. die in den Stand der Regimenter und Corps gehörigen Arrestanten, die Schanzarbeits-Sträflinge und Festungsarrestanten.

§. 5.

3. Aufnahme gegen Vergütung. Die für die Verpflegung eines Erkrankten in einem Militärspitale zu leistende bestimmte Vergütung ist eine dreifache, und zwar ist sie bemessen mit:

a) täglich 16 fr.,

b) " 36 fr., oder endlich

c) " 1 fl. — fr. Conventionsmünze.

§. 6.

a) Vergütung von täglich 16 fr. Gegen Entrichtung des Pauschalbetrages von täglich 16 fr. für die genossene Spitalspflege werden aufgenommen:

1. Die dienenden sowohl, als pensionirten Militär-Unterparteien und Diener der Land- und Seemacht, sowie ihre Gattinnen und minderjährigen Kinder; dann die Praktikanten, Cleren und Flottillencorps-Cadeten;

2. die Frauen und Kinder, dann Witwen und Waisen der Officiere, Militärparteien und Beamten;

3. die sub 1 und 2 genannten Individuen als Arrestanten;

4. die Privatdomestiken der Officiere, Militärparteien und Beamten;

5. die uneinrollirten und nicht im Dienste erkrankten Gränzer, sowie auch deren Weiber, Kinder und Angehörige;

5. Żony żołnierzy i wszystkich do stanu armii należących indywidualnie, o ile wedle pierwszego sposobu są zaślubione i żyją przy swych mężach, jako też dzieci tych ostatnich, zostające jeszcze pod rodzicielską władzą i opieką;

6. Robotnicy cywilni przy robotach fortyfikacyjnych, nie ci, których za kontraktem dostawili majstrowie, lecz ci, których fortyfikacja przyjęła, a nie mogą mieć pretensji do przyjęcia w cywilnym szpitalu miejscowym;

7. Przybywające podczas wojny do kwatery głównej zbiegi nieprzyjacielskiego mocarstwa.

§. 4.

Przy przyjęciu do szpitalu wojskowego złożyć winni całą zwykłą należność jaką w zdrowym stanie pobierają;

2) Przyjęcie za złożeniem należności.

1. Żołnierze niżej feldfebla i szarż równych, zostający w służbie i poborze żołdu;

2. uczniowie wojskowych zakładów naukowych;

3. inwalidzi, czy takowi znajdujący się w domu inwalidów lub poza tymże żyją z dokumentem patentnym;

4. aresztanci należący do stanu pułków i korpusów, więźnie skazani do robót szanconych i aresztanci twierdzy.

§. 5.

Wynagrodzenie pewne, mające być daném za pielęgnowanie chorego w szpitalu wojskowym, jest trojacie i jest obliczone na:

3) Przyjęcie za wynagrodzeniem.

a) dziennie 16 kr.,

b) „ 36 kr., lub nakoniec

c) „ 1 Złr. — kr. w monecie konwencyjnej.

§. 6.

Za opłatą kwoty dziennych 16 kr. tytułem doznanego w szpitalu pielęgnowania przyjętymi będą:

a) wynagrodzenie dziennych 16 kr.

1. Podrządne strony wojskowe służące lub pensjonowane, tudzież słudzy siły lądowej i morskiej, jako też ich żony i małoletnie dzieci; niemniej praktykanci, elewi i kadeci od korpusu flotylli;

2. Żony i dzieci, niemniej wdowy i sieroty oficerów, stron wojskowych i urzędników;

3. pomienione pod 1 i 2 indywidualnie jako aresztanci;

4. służący prywatni oficerów, strony wojskowe i urzędnicy;

5. Pogranicznicy, którzy nie są zaciągnięci i nie zaślubili w służbie, jako też ich żony, dzieci i przynależni;

6. die zum Mannschaftsstande der k. k. Leibgarde-Gensd'armerie, der Hofburgwache, der k. k. Kriegsmarine, der Militär-Polizeiwache und der Landes-Gensd'armerie gehörigen Individuen, sowie auch die Unterparden und Arrestanten der Letzteren;

7. die Bedienungsmannschaft der k. k. Trabanten-Leibgarde und die Dienerschaft des k. k. Oberst-Stallmeisterstabes;

8. die k. k. Finanzwach-Mannschaft und die Individuen der Gewölb-Schuwache;

9. die unter Haftung einer Gemeinde bereits affentirten Leute, wenn sie während des Haftungsstermines erkranken;

10. alle mit leicht heilbaren Uebeln behafteten, von ihrer Gemeinde zur Stellung bestimmten Leute, welche außerdem die volle Diensttauglichkeit besitzen;

11. die noch nicht affentirten Selbstverstümmelter behufs ihrer Heilung;

12. die in kriegsrechtlicher Untersuchung befindlichen, oder auch bereits abgeurtheilten Civilpersonen;

13. die Civilpersonen auf den Kliniken der medicinisch-chirurgischen Josephs-Akademie, in soferne ihnen nicht armuthshalber die unentgeltliche Aufnahme speciell bewilliget wird, dann die Civilarbeiter der k. k. Kriegsmarine.

§. 7.

Den Pauschalbetrag von täglich 36 kr. haben für die Aufnahme in ein Militärspital zu entrichten:

Alle Officiere vom Hauptmanne oder Rittmeister erster Classe abwärts, sowie alle Militärparteien und Beamten von der XII. bis inclusive der IX. Diätenclasse, ferner die in den Militärspitalern gleich den Officieren zu verpflegenden Marinecadeten.

Es begründet keinen Unterschied, ob die Genannten in der activen Dienstleistung oder im Pensionsgenusse sich befinden.

§. 8.

Den Pauschalbetrag von täglich 1 fl. haben zu entrichten:

Die Generale und Stabsofficiere, sowie die Militärparteien und Beamten von der VIII. Diätenclasse aufwärts, sie mögen in der Dienstleistung oder bereits pensionirt sein.

§. 9.

Die in Untersuchungshaft befindlichen Individuen der in den §§. 7 und 8 aufgeführten Kategorien haben, wenn sie in dem Bezuge ihrer Gebühren oder der Pension bleiben, die nach der Diätenclasse entfallende Pauschalvergütung zu leisten, wenn sie aber auf Alimentionation gesetzt sind, den Alimentionsbetrag dem Spital zurückzulassen.

b) Vergütung
von täglich
36 kr.

c) Vergütung
von täglich
1 Gulden.

Vergütung für
die in Unter-
suchungshaft
befindlichen
Individuen.

6. indywidua należące do stanu C. K. żandarmeryi gwardyi przybocznej, straży zamku nadwornego, C. K. marynarki wojennej, wojskowej straży policyjnej i żandarmeryi krajowej, jako też tychże ostatnich strony podrzędne i aresztanci;

7. słudzy C. K. przybocznej gwardyi trabantów i słudzy C. K. sztabu pułkownika koniuszego;

8. C. K. straż finansowa i indywidua obronnej straży sklepów;

9. ludzie assenterowani za rękojmią gminy, jeżeli zasłabną podczas terminu rękojmi;

10. wszyscy przeznaczeni przez swą gminę do odstawienia, którzy podpadli słabości łatwo wyléczyć się dającą, a oprócz tego posiadają zupełną zdolność do służby;

11. wszyscy, którzy przed swém assenterowaniem samowolnie skaleczyli się celem ich wyléczenia;

12. osoby cywilne znajdujące się pod śledztwem wojenném lub też już osądzone;

13. osoby cywilne w klinikach medyczno-chirurgicznej akademii Józefińskiej, o ile dla ubóstwa nie jest im specyjalnie przyznane bezpłatne przyjęcie, niemniej robotnicy cywilni C. K. marynarki wojennej.

§. 7.

Kwotę 36 krajcarów dziennie opłacić mają za przyjęcie do szpitalu woj- b) wynagrodzenie 36 kr. dziennie.
skowego:

Wszyscy oficerowie niżej kapitana lub rotmistrza piérwszej klasy, jako też wszystkie strony wojskowe i urzędnicy od XII. do IX klasy dyjet łącznie, niemniej kadeci marynarki, mający być pielęgowanymi w szpitalach wojskowych zarówno z oficerami.

Czy pomienieni zostają w służbie czynnej lub w używaniu pensyi nie stanowi różnicy.

§. 8.

Kwotę 1 Zlr. dziennie opłacać winni:

Generałowie i oficerowie sztabowi, jako też strony wojskowe i urzędnicy od VIII. klasy dyjet w górę, bez różnicy, czy takowi znajdują się w służbie lub są już pensjonowani. c) wynagrodzenie 1 Zlr. dziennie.

§. 9.

Indywidua przywiedzionych w §§. 7 i 8 kategorii, znajdujące się w wię- Wynagrodzenie za indywidua znajdujące się w więzieniu pod śledztwem.
zieniu pod śledztwem, jeżeli pobierają swe należytości lub pensyjną, opłacić mają wynagrodzenie, przypadające wedle klasy dyjet, jeżeli zaś przyznaną sobie mają alimentacyję, pozostawić winni szpitalowi kwotę alimentacyjną.

§. 10.

Nähere Bestimmungen zur Krankenaufnahme.

Die Krankenaufnahme der in den §§. 7 und 8 bezeichneten Kategorien ist jedoch durch die Zulässigkeit des Raumes bedingt, und kann nur auf Grundlage eines die unbedingte Nothwendigkeit der Spitalsaufnahme und Spitalspflege des Erkrankten darthuenden militärärztlichen Zeugnisses, welches von dem betreffenden Commandanten, Amtsvorstande, oder in Ermanglung derselben von dem Platzcommando bestätigt sein muß, stattfinden.

In Kriegszeiten jedoch, wenn die Genannten vor dem Feinde verwundet werden, oder erkranken, müssen sie in die betreffenden Feldspitäler unbedingt aufgenommen werden.

An die obigen Bedingungen ist auch die Spitalsaufnahme ihrer erkrankten Frauen und Kinder, beziehungsweise Witwen und Waisen (§. 6, sub Nr. 2), geknüpft.

§. 11.

Unterkunft und Beföstigung der Officiersdiener.

Dem eigenen Officiersdiener, welchen einer der in den §§. 7 und 8 Bezeichneten im Erkrankungsfalle in das Spital mitbringt, gebührt nebst der Unterkunft die ganze Spitalskostportion, jedoch ohne Brot, gegen Erlag von 3 fr. von der Löhnung und der jeweiligen Fleisch- und Theuerungsbeträge.

§. 12.

Behandlung der Kriegsgefangenen.

Kriegsgefangene, die erkrankt in ein Militärspital abgegeben werden, erhalten dort die Verpflegung gleich den Individuen der eigenen Militärkörper, und zwar die Mannschaft gegen Einziehung ihrer Kopfgebühr, die Officiere, Militärparteien und Beamten ohne Unterschied gegen Erlag der für die gleichen Dienst kategorien der Armee vorgeschriebenen Spitalstaxe von ihrer täglichen Alimention.

§. 13.

Leistung der Vergütung und besondere Bestimmungen in Betreff derselben.

Die Vergütung für die genossene Spitalspflege ist von den Betheiligten oder ihren Angehörigen bei der Entlassung aus dem Spital, wenn aber die Krankheit die Dauer eines Monats überschreitet, stets mit Ende des Monats an das Spitalscommando zu entrichten.

Bei den Gränzindividuen (§. 6, sub Nr. 5) ist die Vergütung von Seite des Gränzhauses zu erlegen, in Mittellosigkeitsfällen aber sind die Landes-Generalcommanden zur Passirung des Spitalsaufwandes ermächtigt.

Die mit leicht heilbaren Uebeln behafteten Militärpflichtigen (§. 6, sub Nr. 10) können zur vorläufigen ärztlichen Behandlung in die Militärspitäler gegen vorschußweise Vergütung der Verpflegungsgebühr von täglich 16 fr. aus dem Landesfonde aufgenommen werden; wegen des längeren Verbleibens im Spital kann jedoch, wenn die Entlassung eines solchen Militärpflichtigen nicht ausdrücklich früher verlangt wird, gegen die Bezahlung der aufgelaufenen Curkosten eine Einwendung nicht gemacht werden.

§. 10.

Przyjęcie chorych kategorii oznaczonych w §§. 7 i 8 zawisło wszakże od *rozległości przestrzeni* i nastąpić jedynie może, na podstawie świadectwa wojskowo-lekarskiego, udowodniającego *bezwarunkową* konieczność przyjęcia do szpitalu i szpitalnego pielęgnowania chorego, które to świadectwo zatwierdzone być musi przez dotyczącego komendanta, przełożonego urzędu, lub w niebytności tychże przez komendę miejscową.

Bliższe postanowienia co do przyjmowania chorych.

W czasach jednak wojennych, jeżeli pomienieni odnieśli rany od nieprzyjaciela lub zasłabli, przyjętymi być winni *bezwarunkowo* do dotyczących lazaretów polnych.

Od powyższych warunków zawisło także przyjęcie do szpitalu ich zasłabłych żon i dzieci, względnie wdów i sierót (§. 6, pod Nr. 2).

§. 11.

Własnemu oficera służącemu, którego bierze z sobą do szpitala w razie zasłabnięcia jeden z pomienionych w §§. 7 i 8, należy się oprócz przytułku cała porcja wikt szpitalnego, wszakże bez chleba, za złożeniem 3 kr. ze żołdu i każdorazowego dodatku na mięso i drożyznę.

Przytułek i wiktowanie sług oficerskich.

§. 12.

Jeńcy wojenni oddani do szpitala wojskowego jako chorzy, będą tam pielęgnowani jak indywiduala własnych korpusów wojskowych, a to żołnierze za ściąganiem ich należytości od głowy, oficerowie, strony wojskowe i urzędnicy bez różnicy za złożeniem przepisanej dla równychże kategorii służbowych armii taryfy szpitalnej z ich dzienną alimentacją.

Postępowanie z jeńcami wojennymi.

§. 13.

Wynagrodzenie za doznane pielęgnowanie szpitalne opłaconém być winno przez interesowanych lub ich przynależnych przy wyjściu ze szpitalu, jeżeli zaś choroba trwa dłużej, niż miesiąc, z końcem miesiąca do komendy szpitalnej.

Oplacenie, wynagrodzenie i szczególnie względem tychże postanowienia.

Od indywidualów pogranicznych (§. 6, pod Nr. 5) złożone być winno wynagrodzenie ze strony domu pogranicznego, w razie ubóstwa umocowane są generalne komendy krajowe do opuszczenia nakładu szpitalnego.

Obowiązani do wojska (§. 6, pod Nr. 10), którzy podpadli słabościom łatwo wyléczyć się dającym, przyjętymi być mogą do tymczasowego lekarskiego pielęgnowania w szpitalach wojskowych za opłaconém z góry wynagrodzeniem należytości od pielęgnowania 16 kr. dziennie z funduszu krajowego; nie może jednak z powodu dłuższego pozostania w szpitalu zrobiony być zarzut przeciw zapłaceniu narosłych kosztów kuracyi, jeżeli nie było przedtém wyraźnie żądane wypuszczenie takiego obowiązanego do wojska.

Die noch nicht assentirten, behufs ihrer Heilung in ein Militärspital abgegebenen Selbstverstümmelter (§. 6, sub Nr. 11) haben sämtliche Kosten zu erlegen; sind sie jedoch mittellos und die Verpflegskosten uneinbringlich, so hat deren Passirung durch die Landes-Generalcommanden zu erfolgen.

Für die in kriegsrechtlicher Untersuchung befindlichen oder bereits abgeurtheilten Civilpersonen (§. 6, sub Nr. 12) ist die Vergütung von Seite des Civiles gleich den Nahrungskosten dem Militärärar zu leisten.

§. 14.

Wenn Individuen der Landarmee in ein k. k. Marinespital aufgenommen werden, so hat der Militärfond an die Marineverwaltung die Spitalsverpflegs - Vergütung in dem gleichen, der bezüglichen Charge entsprechenden Betrage zu leisten.

Verpflegs-Modus für die Individuen der Land-Armee bei ihrer etwaigen Aufnahme in ein Marine-Spital.

12.

Erlaß des Finanzministeriums vom 21. Jänner 1858,

(Reichs-Gesetz-Blatt, III. Stück, Nr. 12, ausgegeben am 27. Jänner 1858),

über die Zollbefreiung mehrerer Getreidearten und des Maismehles in der Einfuhr in das Comitats Fiume.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschliesung vom 19. Jänner 1858 den Bewohnern des Fiumaner Comitates die zollfreie Einfuhr nachstehender Getreidearten, als: Halbgetreide, Heide, Hirse, Mais (Pufuruz), Roggen (Tarifpost 10, b), ferner Gerste, Malz und Hafer (Tarifpost 10, c), endlich Mehl aus Mais (Tarifpost 12) während der Dauer von vier Jahren, das ist bis zum 31. December 1861 zu bewilligen geruht.

Freiherr von **Bruck** m. p

Ci, którzy przed asenterowaniem samowolnie skaleczyli się (§. 6, pod Nr. 11) a oddani byli dla ich wyleczenia do szpitala wojskowego, ponieść winni wszelkie koszta; jeżeli jednak są ubodzy i kosztów pielęgnowania ściągnąć nie można, wtedy nastąpi ich opuszczenie przez generalną komendę krajową.

Od osób cywilnych (§. 6, pod Nr. 12) znajdujących się pod śledztwem wojennym lub też już osądzonych, opłacone być winno wynagrodzenie ze strony cywilnej, zarówno z kosztami wyżywienia do kasy wojskowej.

§. 14.

Jeżeli indywidua armii lądowej przyjętemi będą do C. K. szpitalu marynarki, tedy fundusz wojskowy opłaci administracyi marynarki wynagrodzenie za pielęgnowanie w szpitalu w równiej, dotyczącej szarży odpowiedniej ilości.

Sposób
pielęgnowania
indywiduów
armii lądowej,
gdyby takowe
do szpitala
marynarki
przyjętemi
były.

12.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 21. Stycznia 1858,

(Dziennik Praw Państwa, Część III, Nr. 12, wydana dnia 27. Stycznia 1858),

o uwolnieniu od cła kilku rodzajów zboża i mąki kukurydzanój w przywozie do komitatu Rjeki.

Jego C. K. Mość Apostolska raczył Najwyższem Postanowieniem z dnia 19. Stycznia 1858 r. dać mieszkańcom komitatu Rjeki przyzwolenie na wolny od cła przywóz, przez przeciąg lat czterech, t. j. aż do 31. Grudnia 1861 r., następujących rodzajów zboża, jako to: półzboża, tataraki, prosa, kukurudzy, żyta (pozycyja taryfy 10, *b*), niemniej jęczmienia, słodu i owsa (pozycyja taryfy 10, *c*), nakoniec mąki kukurudzanój (pozycyja taryfy 12).

Baron **Bruck** m. p.

